

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 kwietnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Tomasz Artymiuk

SSN Barbara Skoczowska

Protokolant Katarzyna Wępa

w sprawie **R. U.**

skazanego za ciąg przestępstw z art. 244 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w dniu 16 kwietnia 2024 r. w Izbie Karnej

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

kasacji Prokuratora Generalnego skierowanej na niekorzyść oskarżonego

od prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w Radziejowie

z dnia 22 maja 2023 r., sygn. II K 97/23,

**uchyla wyrok Sądu Rejonowego w Radziejowie w zaskarżonej
części i w tym zakresie przekazuje sprawę temu Sądowi do
ponownego rozpoznania.**

[J.J.]

Tomasz Artymiuk

Marek Pietruszyński

Barbara Skoczowska

UZASADNIENIE

R. U. został oskarżony o popełnienie w dniach: 14 marca, 15 marca i 20 marca 2023 r. trzech czynów kwalifikowanych z art. 244 k.k. polegających na kierowaniu w tych dniach rowerem po drodze publicznej pomimo obowiązującego go od 29 września 2022 r. do 29 maja 2023 r. zakazu kierowania rowerami orzeczonego przez Sąd Rejonowy w Radziejowie wyrokiem z dnia 12 września 2022 r., sygn. II W 315/22.

Sąd Rejonowy w Radziejowie wyrokiem z dnia 22 maja 2023 r., sygn. II K 97/23 uznał oskarżonego R. U. za winnego popełnienia wszystkich opisanych czynów z ustaleniem, że stanowią one ciąg przestępstw z art. 91 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 244 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na okres próby roku, zobowiązując go do informowania kuratora o przebiegu okresu próby.

Wyrok ten uprawomocnił się bez postępowania odwoławczego.

Od tego wyroku kasację na niekorzyść skazanego wniósł Prokurator Generalny.

W kasacji skarżący zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie prawa karnego materialnego, a to art. 43a § 2 k.k., w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2023 r., polegające na zaniechaniu orzeczenia wobec oskarżonego – w związku ze skazaniem za ciąg występków z art. 244 k.k. popełnionych kolejno w dniach: 14 marca 2023 r., 15 marca 2023 r., 20 marca 2023 r., polegających każdorazowo na kierowaniu rowerem wbrew obowiązującego oskarżonego sądowego zakazu kierowania rowerem – świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie co najmniej 5 000 zł, podczas gdy zgodnie ze wskazanym przepisem w razie skazania za przestępstwo określone w art. 244 k.k. orzeczenie tego świadczenia ma charakter obligatoryjny.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w Radziejowie do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się oczywiście zasadna, co umożliwiło jej uwzględnienie na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 5 k.p.k.)

Przepis art. 43a § 2 k.k. w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 5 sierpnia 2022 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2022.1855 z dnia 2 września 2022 r.) i obowiązującym od dnia 1 stycznia 2023 r. stanowi, że w razie skazania sprawcy za przestępstwo m.in. z art. 244 k.k. sąd orzeka świadczenie pieniężne wskazane w art. 39 pkt 7 k.k. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości co najmniej 5 000 zł. Zgodnie ze wskazanym przepisem, w jego brzmieniu obowiązującym zarówno w trakcie popełnienia przez oskarżonego każdego z czynów jak i w dacie wyrokowania, tj. 22 maja 2023 r., sąd skazując oskarżonego za ciąg występków z art. 244 k.k. zobowiązany był do orzeczenia świadczenia pieniężnego (por. wyrok SN z 29 września 2022 r., I KK 203/22).

Na marginesie podnieść nadto należało, że w razie skazania za przestępstwa składające się na ciąg przestępstw przewidziany w art. 91 § 1 k.k., zawarta w przepisie dyrektywa nakazująca wymierzenie jednej kary za wszystkie przestępstwa ma odpowiednie zastosowanie do orzekania środków karnych tego samego rodzaju (zob. uchwałę SN z 26 września 2002 r., I KZP 21/02; wyrok SN z 3 czerwca 2020 r., I KK 66/19).

W kontekście przytoczonych okoliczności nie budzi wątpliwości, że sąd dopuścił się rażącego naruszenia prawa karnego materialnego, które miało istotny wpływ na treść wyroku, gdyż nie orzeczono wobec oskarżonego obligatoryjnego środka karnego w postaci świadczenia pieniężnego, a zatem nie poniósł on wszystkich konsekwencji prawnych swojego czynu.

Mając to na uwadze, należało uchylić wyrok Sądu Rejonowego w Radziejowie w zaskarżonej części zakresie i w tym zakresie sprawę przekazać temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Z tych względów orzeczono jak na wstępie.

[J.J.]

[ms]

Tomasz Artymiuk Marek Pietruszyński Barbara Skoczowska